

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

Michał Serzycki

Warszawa, dnia 21 grudnia 2009 r.

DOLiS/DEC- 1274/09

dot. DOLiS-440-720/09

DECYZJA

Na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 ze zm.) oraz art. 12 pkt 2 w związku z art. 18 ust. 1 pkt 6 i art. 26 ust. 1 pkt 3 w związku z art. 3a ust. 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 ze zm.) i art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. Nr 112, poz. 1198 ze zm.) po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie skargi Pana A. W., zam. w miejscowości (...), na przetwarzanie jego danych osobowych przez Wójta Gminy M., z siedzibą przy (...) oraz na upublicznienie tych danych w „Gazecie P.” wydawanej przez Pana J. H. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Grupa J. H. z siedzibą w (...),

- 1) nakazuję Wójtowi Gmina M. wyeliminowanie nieprawidłowości w procesie przetwarzania danych osobowych Pana A. W. poprzez usunięcie ze strony internetowej Biuletynu Informacji Publicznej Urzędu Gminy M. jego danych osobowych w zakresie imienia, nazwiska i adresu zamieszkania, zawartych w treści zarządzenia nr 132/08 Wójta Gminy M. z dnia 29.08.2008 r. oraz uchwały Nr XXXVI/288/2009 Rady Gminy M. z dnia 28 lipca 2009 r.,**
- 2) w pozostałym zakresie odmawiam uwzględnienia wniosku.**

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pana A. W. , zam. w miejscowości (...), (zwanego dalej Skarżącym) na „ujawnienie moich danych osobowych przez Wójta Gminy M. (...), oraz organów mu podległych bez mojej zgody”. Skarżący poinformował, iż w dniu 5 sierpnia 2009 r. z artykułu zamieszczonego w „Gazecie P.”

(zawierającego również jego dane osobowe) dowiedział się podjęciu przez Radę Gminy uchwały dotyczącej rozpatrywania jego sprawy, jak również powziął informację o zamieszczeniu tego artykułu na stronie internetowej wydawcy ww. gazety. Skarżący wskazał również, iż jego dane osobowe upublicznione są na stronie internetowej Biuletynu Informacji Publicznej Urzędu Gminy M., załączając jako dowód wydruk zarządzenia nr 132/08 Wójta Gminy M. z dnia 29.08.2008 r. oraz uchwały Nr XXXVI/288/2009 Rady Gminy M. z dnia 28 lipca 2009 r.

W skardze Skarżący wskazał, iż „żadam wycofania artykułu dotyczącej mojej osoby z Gazety P. jak również ze strony internetowej w/w gazety, oficjalnych przeprosin na 1 stronie w/w gazety jak i na stronie internetowej gazety. Ponadto żadam usunięcia i przeprosin na stronie internetowej BIP Urzędu Gminy M. oraz na tablicach ogłoszeń samorządu mieszkańców Gminy M. (...) żadam ukarania osób winnych zaistniałej sytuacji zgodnie z obowiązującym prawem”.

Na podstawie materiału dowodowego zebranego w toku postępowania administracyjnego przeprowadzonego w niniejszej sprawie Generalny Inspektor ustalił następujący stan faktyczny:

1. W dniu 29 sierpnia 2008 r. Wójt Gminy M. wydał zarządzenie nr 132/08, którym umorzył Skarżącemu i jego żonie zaległość na którą składało się zadłużenie z tytułu dostawy wody. Zarządzenie to zawierające w swojej treści m.in. informacje w zakresie imienia i nazwiska oraz adresu zamieszkania Skarżącego zostało następnie opublikowane na stronie internetowej Biuletynu Informacji Publicznej Urzędu Gminy M.
2. W dniu 28 lipca 2009 r. Rada Gminy M. podjęła uchwałę Nr XXXVI/288/2009 dotyczącą rozpatrzenia skargi Skarżącego na działalność Wójta Gminy M. Uchwała ta zawierająca w swojej treści informacje w zakresie imienia, nazwiska oraz adresu zamieszkania Skarżącego została również opublikowana na stronie internetowej Biuletynu Informacji Publicznej Urzędu Gminy M.
3. Jak wynika z wyjaśnień złożonych przez Wójta „Wójt Gminy M. nie udostępniał wydawcy »Gazety P.« danych osobowych P.T. A. W., tym bardziej, iż wydawca nie zwracał się o ich udostępnienie”.
4. Dane osobowe Skarżącego w zakresie m.in. imienia, nazwiska i miejscowości w której zamieszkuje zostały opublikowane w treści artykułu pt. „Skarga na wójta”, który ukazał się w „Gazecie P.” Nr 15 z dnia 4 sierpnia 2009 r., dostępnej również na stronie internetowej ww. pisma

Mając na uwadze powyższe, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje.

Odnosząc się do opublikowania danych osobowych Skarżącego w „Gazecie P.” (wydanie z dnia 4 sierpnia 2009 r.) wydawanej przez Pana J. H. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Grupa J. H. , z siedzibą w P. przy ul. (...), stwierdzić należy, że ustawa o ochronie danych osobowych nie znajduje w tej kwestii zastosowania. Zgodnie bowiem z art. 3a ust. 2 ustawy, jej

przepisów nie stosuje się do prasowej działalności dziennikarskiej w rozumieniu ustawy z dnia 26 stycznia 1984 r. – (Dz. U. Nr 5, poz. 24, z późn. zm.), chyba że wolność wyrażania swoich poglądów i rozpowszechniania informacji istotnie narusza prawa i wolności osoby, której dane dotyczą.

Należy ponadto zauważyć, że żądania Skarżącego odnoszące się do wydawcy „Gazety P.”, w związku z treścią art. 37 ustawy Prawo prasowe, stanowiącego, iż do odpowiedzialności za naruszenie prawa spowodowane opublikowaniem materiału prasowego stosuje się zasady ogólne, chyba że ustawa stanowi inaczej, wskazują, iż należy je rozpatrywać na gruncie przepisów prawa cywilnego. Potwierdza to uchwała Sądu Najwyższego - Izby Cywilnej z dnia 7 grudnia 1993 r. (sygn. akt. III CZP 160/93), w której stwierdzono, iż „podstawę dochodzenia wobec wydawcy roszczenia niemajątkowego, związanego z naruszeniem dobra osobistego w materiale prasowym, stanowi przepis art. 24 § 1 w zw. z art. 23 kc i art. 37 ustawy z dnia 26 stycznia 1984 r. Prawo prasowe”. Zgodnie z art. 23 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz. U. Nr 16, poz. 93 z późn. zm.) dobra osobiste człowieka, jak w szczególności zdrowie, wolność, cześć, swoboda sumienia, nazwisko lub pseudonim, wizerunek, tajemnica korespondencji, nietykalność mieszkania, twórczość naukowa, artystyczna, wynalazcza i racjonalizatorska, pozostają pod ochroną prawa cywilnego niezależnie od ochrony przewidzianej w innych przepisach. Orzecznictwo i doktryna prawa do dóbr osobistych zaliczają również prawo do prywatności. Natomiast art. 24 § 1 ww. ustawy przewiduje, że ten, czyje dobro osobiste zostaje zagrożone cudzym działaniem, może żądać zaniechania tego działania, chyba że nie jest ono bezprawne. W razie dokonanego naruszenia może on także żądać, ażeby osoba, która dopuściła się naruszenia, dopełniła czynności potrzebnych do usunięcia jego skutków, w szczególności ażeby złożyła oświadczenie odpowiedniej treści i w odpowiedniej formie. Na zasadach przewidzianych w kodeksie może on również żądać zadośćuczynienia pieniężnego lub zapłaty odpowiedniej sumy pieniężnej na wskazany cel społeczny. Art. 17 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43, poz. 296 z późn. zm.) wskazuje na właściwość sądów okręgowych w rozstrzyganiu spraw tego rodzaju.

Odnosząc się do kwestii opublikowania danych osobowych Skarżącego w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Gminy M. należy mieć na uwadze, iż w przedmiotowej sprawie Wójt Gminy M. jako podstawę prawną ogłoszenia w biuletynie zarządzeń Wójta oraz uchwał Rady Gminy wskazał przepis art. 11b ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jedn. Dz. U. z 2001 r., Nr 142, poz. 1591 ze zm.) w związku z art. 1 i n. ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. Nr 112, poz. 1198 ze zm.).

W myśl art. 11b ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym działalność organów gminy jest jawna. Ograniczenia jawności mogą wynikać wyłącznie z ustaw. Stosownie do art. 11b ust. 2 ww. ustawy jawność działania organów gminy obejmuje w szczególności prawo obywateli do uzyskiwania informacji, wstępu na sesje rady gminy i posiedzenia jej komisji, a także dostępu do

dokumentów wynikających z wykonywania zadań publicznych, w tym protokołów posiedzeń organów gminy i komisji rady gminy. Zgodnie z art. 1 ust. 1 ustawy o dostępie do informacji publicznej każda informacja o sprawach publicznych stanowi informację publiczną w rozumieniu ustawy i podlega udostępnieniu na zasadach i w trybie określonych w niniejszej ustawie. W myśl art. 3 ust. 1 ww. ustawy prawo do informacji publicznej obejmuje uprawnienia m.in. do wglądu do dokumentów urzędowych (pkt 2), dostępu do posiedzeń kolegialnych organów władzy publicznej pochodzących z powszechnych wyborów (pkt 3). Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 4 lit a) tej ustawy udostępnieniu podlega informacja publiczna o danych publicznych, w tym treść i postać dokumentów urzędowych, w szczególności: treść aktów administracyjnych i innych rozstrzygnięć (tiret pierwsze); dokumentacja przebiegu i efektów kontroli oraz wystąpienia, stanowiska, wnioski i opinie podmiotów ją przeprowadzających (tiret drugie). W myśl art. 8 ust. 3 tej ustawy podmioty, o których mowa w art. 4 ust. 1 i 2 (m.in. organy samorządu terytorialnego), obowiązane są do udostępniania w Biuletynie Informacji Publicznej informacji publicznych, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-3, pkt 4 lit. a) tiret drugie, lit. c) i d) i pkt 5. Podmioty, o których mowa w zdaniu pierwszym, mogą udostępniać w Biuletynie Informacji Publicznej również inne informacje publiczne.

Z powyższego wynika, że organy władzy publicznej pochodzące z powszechnych wyborów uprawnione są do udostępniania informacji publicznej, jaką niewątpliwie jest zarządzenie wójta czy uchwała rady gminy, w publikatorze teleinformatycznym – Biuletynie Informacji Publicznej. Podkreślenia wymaga jednak, że prawo to nie jest nieograniczone. Zgodnie bowiem z art. 5 ust. 2 ww. ustawy prawo do informacji publicznej podlega ograniczeniu ze względu na prywatność osoby fizycznej lub tajemnicę przedsiębiorcy. Ograniczenie to nie dotyczy informacji o osobach pełniących funkcje publiczne, mających związek z pełnieniem tych funkcji, w tym o warunkach powierzenia i wykonywania funkcji, oraz przypadku, gdy osoba fizyczna lub przedsiębiorca rezygnują z przysługującego im prawa. Zauważyć należy, że w prawie do ochrony prywatności zawiera się prawo do ochrony danych osobowych, które realizowane jest przez Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych. Jak stanowi art. 5 ust. 3 ww. ustawy, nie można, z zastrzeżeniem ust. 1 i 2 (podkreślenie Generalnego Inspektora), ograniczać dostępu do informacji o sprawach rozstrzyganych w postępowaniu przed organami państwa, w szczególności w postępowaniu administracyjnym, karnym lub cywilnym, ze względu na ochronę interesu strony, jeżeli postępowanie dotyczy władz publicznych lub innych podmiotów wykonujących zadania publiczne albo osób pełniących funkcje publiczne - w zakresie tych zadań lub funkcji.

W świetle powołanych przepisów stwierdzić należy, że chociaż art. 5 ust. 3 ww. ustawy nie zezwala na ograniczanie dostępu do informacji publicznej ze względu m.in. na ochronę interesu strony (jeżeli postępowanie dotyczy władz publicznych lub innych podmiotów wykonujących zadania publiczne albo osób pełniących funkcje publiczne - w zakresie tych zadań lub funkcji), to jednak użyte w tym przepisie sformułowanie „z zastrzeżeniem ust. 1 i 2” oznacza, że dostęp ten

jest w dalszym ciągu ograniczony ze względu na ochronę prawa osoby fizycznej do prywatności, zgodnie z art. 5 ust. 2 ww. ustawy, której to ochrony przepis ust. 3 art. 5 ww. ustawy nie wyłącza. Tym samym w postępowaniu prowadzonym w przedmiocie dostępu do informacji publicznej osoba fizyczna, której dane były przetwarzane przez m.in. organy administracji publicznej, korzysta z określonego w art. 5 ust. 2 omawianej ustawy ograniczenia w dostępie do informacji publicznej w postaci ochrony prawa do swojej prywatności, o ile z prawa tego wyraźnie nie zrezygnuje.

Podkreślenia wymaga, że Trybunał Konstytucyjny wielokrotnie w wydanych orzeczeniach wyrażał pogląd, iż prawo dostępu do informacji nie ma charakteru bezwzględnego, a jego granice wyznaczone są m.in. przez konieczność respektowania praw i wolności innych podmiotów, w tym przez konstytucyjnie gwarantowane prawo do ochrony życia prywatnego (wyrok z dnia 20 marca 2006 r., sygn. akt K. 17/2005). Trybunał Konstytucyjny stwierdził również, że w ramach zderzenia się dwu wartości – z jednej strony konstytucyjnego prawa do informacji, z drugiej prawa do prywatności – nie można bezwzględnie przyznać priorytetu temu pierwszemu. Nie istnieje formuła „zagwarantowania obywatelom dostępu do informacji za wszelką cenę” (wyrok z dnia 19 czerwca 2002 r., sygn. akt K. 11/2002). W ww. wyroku z dnia 20 marca 2006 r. Trybunał Konstytucyjny w sposób wyraźny wskazał także, iż „art. 5 ustawy o dostępie do informacji określa ograniczenia prawa do informacji publicznej. Ograniczenie ze względu na prywatność lub tajemnicę chronioną przepisami prawa nie dotyczy jednak - jak stanowi ust. 2 art. 5 ustawy - informacji o osobach pełniących funkcje publiczne, mających związek z pełnieniem tych funkcji, w tym o warunkach powierzenia i wykonywania funkcji, oraz przypadku, gdy osoba fizyczna lub przedsiębiorca zrezygnują z przysługującego im prawa. Ten ostatni przypadek obejmuje sytuacje, w których zgoda wyłącza bezprawność naruszenia dobra osobistego w postaci prywatności”. Warto dodać, że również w literaturze przedmiotu prezentowany jest podobny pogląd, że: „Prawo do dostępu do informacji publicznej nie ma charakteru bezwzględnego i podlega licznym ograniczeniom (...). Ustawa przewiduje ograniczenie tego prawa także ze względu na prywatność osób fizycznych lub tajemnicę przedsiębiorcy. Zastrzega jednocześnie, że ograniczenie to nie dotyczy informacji (...) gdy osoba fizyczna lub przedsiębiorca rezygnuje z przysługującego mu prawa do prywatności lub tę informację upublicznia. Nie można ograniczać dostępu do informacji o sprawach rozstrzyganych przed organami państwa, w szczególności w postępowaniach administracyjnych, karnych lub cywilnych, ze względu na ochronę interesu strony, jeżeli postępowania te dotyczą władz publicznych lub innych podmiotów wykonujących zadania publiczne albo osób pełniących funkcje publiczne. Gdy w grę wchodzi osoby niepubliczne lub niepełniące funkcji publicznych, ograniczenie takie jest dopuszczalne (...)” (Tomasz R. Aleksandrowicz, Komentarz do ustawy o dostępie do informacji publicznej, Warszawa 2006, Wydawnictwo Prawnicze LexisNexis, wydanie 3, s. 68). Niezależnie od powyższego zasadne jest powołanie się na stanowisko Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, który oddalając w podobnej sprawie skargę na decyzję Generalnego Inspektora Danych Osobowych w przedmiocie nakazania

wyeliminowania nieprawidłowości w procesie przetwarzania danych osobowych stwierdził, iż: „w ocenie Sądu, usunięcie personaliów osób prywatnych, czy też ich zanonimizowanie w ogłoszonej w BIP uchwale organu gminnego, nie wpływa na czytelność dokonanego w ten sposób przekazu. W tym przypadku treść aktu administracyjnego nie traci waloru informacyjnego, albowiem wynika z niej kto, kiedy i w jakiej sprawie publicznej zajął określone stanowisko” (wyrok z dnia 18 listopada 2008 r. w sprawie o sygn. akt II SA/Wa 1177/08).

Wskazać ponadto należy, że na Wójcie Gminy M. jako administratorze danych osobowych spoczywają konkretne obowiązki określone w ustawie o ochronie danych osobowych. Z punktu widzenia niniejszej sprawy istotny jest obowiązek ustanowiony w art. 26 ust. 1 pkt 3 ustawy, zgodnie z którym administrator danych przetwarzający dane powinien dołożyć szczególnej staranności w celu ochrony interesów osób, których dane dotyczą, a w szczególności jest obowiązany zapewnić, aby dane te były merytorycznie poprawne i adekwatne w stosunku do celów, w jakich są przetwarzane. Wyrażona w tym przepisie zasada adekwatności oznacza, że „swym rodzajem i swą treścią dane nie powinny wykraczać poza potrzeby wynikające z celu ich zbierania”, J. Barta, P. Fajgielski, R. Markiewicz, Ochrona danych osobowych, Komentarz, Kraków 2007, s. 507). Stanowisko, iż opublikowanie danych osobowych w treści rozstrzygnięcia organu jest naruszeniem powyższej zasady potwierdził również Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w cytowanym powyżej wyroku z dnia 18 listopada 2008 r. stwierdzając „skoro zatem ograniczenia w dostępie do informacji publicznej wskazane w art. 5 ww. ustawy należy uznać za zgodne ze wzorcem art. 31 ust. 3 Konstytucji RP, to zyskuje na akceptacji twierdzenie Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, iż ujawnienie danych osobowych w przedmiotowej uchwale stanowi naruszenie zasady adekwatności wyrażonej w art. 26 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 ze zm.)”.

W ocenie Generalnego Inspektora w niniejszej sprawie przy realizacji obowiązku ogłoszenia na stronie internetowej Biuletynu Informacji Publicznej Urzędu Gminy M. informacji publicznej w postaci zarządzenia Wójta Gminy Miedźna i uchwały Rady Gminy Miedźna, w której zawarte są imię, nazwisko i adres zamieszkania Skarżącego, nie uwzględniono jego prawa do prywatności. Jednocześnie została naruszona wspomniana wyżej zasada adekwatności. Zdaniem organu przy upublicznieniu zarządzenia i uchwały jedynie w celach informacyjnych zbędne jest (nieadekwatne do celu) ujawnianie imienia, nazwiska i adresu zamieszkania Skarżącego, bowiem cele informacyjne można zrealizować bez ujawniania powyższych danych. Zasadne w tym miejscu jest przytoczenie powoływanego już wcześniej wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego z dnia 18 listopada 2009 r. w sprawie o sygn. akt II SA/Wa 1177/08, w którym stwierdzono m.in. „(...) usunięcie personaliów osób prywatnych, czy też ich zanonimizowanie w ogłoszonej w BIP uchwale organu gminnego, nie wpływa na czytelność dokonanego w ten sposób przekazu (...)”. Wskazać zatem należy, że publikacja dokumentu, który zawiera dane osobowe w zakresie, który może powodować naruszenie prawa do prywatności, powinna nastąpić po odpowiednim

przetworzeniu danych osobowych w nim zawartych. W niniejszej sprawie oznacza to, że zarządzenie Wójta i uchwała Rady Gminy M. powinny zostać upublicznione po uprzednim usunięciu danych osobowych Skarżącego w zakresie jego imienia, nazwiska i adresu zamieszkania.

Reasumując powyższe rozważania, należy stwierdzić, że ustawa o ochronie danych osobowych nie ma zastosowania do kwestii opublikowania danych osobowych Skarżącego w „Gazecie P.” i na stronie internetowej gazety, natomiast kwestionowane przez Skarżącego działanie, polegające na udostępnieniu na stronie internetowej BIP jego danych osobowych zawartych w ww. zarządzeniu i uchwale, narusza zasadę adekwatności w procesie przetwarzania danych osobowych. Wobec powyższego konieczne jest nakazanie Wójtowi Gminy M. wyeliminowanie nieprawidłowości w procesie przetwarzania danych osobowych Skarżącego w sposób wskazany w rozstrzygnięciu niniejszej decyzji.

Odnosząc się do pozostałych aspektów skargi dotyczących przetwarzania danych osobowych Skarżącego przez Wójta wskazać należy, że ze złożonych przez Wójta wyjaśnień wynika, iż nie doszło do bezpośredniego udostępnienia danych osobowych Skarżącego na rzecz wydawcy „Gazety P.”. Ponadto, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych nie ma – o czym wspomniano już powyżej - uprawnień do wydania nakazu zamieszczenia oświadczenia o określonej treści. W związku z powyższym, pomimo stwierdzenia nieprawidłowości w procesie przetwarzania danych osobowych Skarżącego na stronie internetowej Biuletynu Informacji Publicznej, zasadne jest odmówienie uwzględnienia wniosku Skarżącego dotyczącego zamieszczenia „przeprosin na stronie internetowej BIP Urzędu Gminy M.” oraz na tablicach ogłoszeń samorządu mieszkańców Gminy M”. W powyższym zakresie należy wskazać - stosownie do powołanych we wcześniejszej części uzasadnienia przepisów Kodeksu cywilnego i Kodeksu postępowania cywilnego - sąd, jako organ właściwy do ewentualnej realizacji tej części wniosku.

W odniesieniu do żądania Skarżącego dotyczącego „ukarania osób winnych” zaistniałej sytuacji podkreślić należy, że nawet razie stwierdzenia naruszenia przepisów ustawy Generalny Inspektor nie posiada uprawnień do karania osób odpowiedzialnych za niezgodne z ustawą przetwarzanie danych osobowych. Powyższe w sposób nie budzący wątpliwości wynika z art. 18 ustawy, który legitymuje Generalnego Inspektora wyłącznie do rozstrzygania w formie decyzji administracyjnej w przedmiocie nakazania przywrócenia stanu zgodnego z prawem. Takie stanowisko zajął również Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 21 listopada 2002 r. (sygn. akt II SA 1682/01), w którego uzasadnieniu stwierdził, że: „w świetle ustawy naruszenie jej przepisów staje się więc źródłem odpowiedzialności administracyjnej, prowadzącej w istocie jedynie do obowiązku przywrócenia stanu zgodnego z prawem (art.18) oraz odpowiedzialności karnej (art. 19, 49-54). Przy czym jedynie ten pierwszy rodzaj odpowiedzialności realizowany jest w drodze wydania decyzji administracyjnej”.

W tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna. Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych i art. 129 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego stronie niezadowolonej z niniejszej decyzji przysługuje, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, prawo złożenia do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa).